

Αγαπητή μου Τζούλια

Πήρα το γράμμα σου και χάρηκα πολύ για την καλήν σου γειά (Δ).
Λυπήθηκα πολύ που μου γράφεις πως δεν λαμβάνεις τα γράμματά μου δεν ξέρω τι να σκεφθώ δεν φαντάζομαι πως μπορεί να υπάρχει κύριος ή δεσποινίς τόσο αναιδής ώστε να την κατακρατά την αλληλογραφία μας, άλλως τε εις τι μπορεί να να τους χρησιμεύσει, βέβαια εις τίποτε εφ'όσον δεν τους αφορά δε ξέρω όμως γιατί η αλληλογραφία σου έγινε τόσο αραιά ή φαίνεται θα βαριέσαι να γράψης ή θ'απήυδης πλέον και θέλεις να πάσης διότι δεν εξηγείται αλλειώς τους (Δ) εγώ με τους (Δ) και όμως όταν θα πάρω την πένα να σου γράψω αισθάνομαι τόσο ευχαρίστησι όση ούτε όταν γράφω στο παιδί μου.
Και πάλιν θα επανέλθω στο ζήτημα του βιβλίου το οποίον θα σε πατακαλέσω να μου το στείλεις διότι ως φαίνεται παρεξηγήθηκα από σε γ'αυτό θα σε παρακαλέσω πολύ να μου γράψης τι ακριβώς τι ακριβώς μαθεύθη για μένα, ποίαν γνώμην (Δ) μάλιστα, διότι για να μη μου γράψης έκτοτε για το ζήτημα αυτό θα (Δ) πης δεν τρέφεις την ίδια εκτίμησι σ'εμένα (Δ) και πρώτα. Θα σε παρακαλέσω δε πολύ να μην τηρήσης πάλιν σιγήν διότι θα λυπηθώ πολύ.
Η ζωή μας εδώ πάντοτε η αυτή στο βουνό ερημική και μονότονη κάτω είναι το (Δ) Σεις αυτού πιστεύω να περνάτε καλά. Από την ωραία μας πατρίδα έχω τακτικήν αλληλογραφίαν.

Με άπειρη αγάπη

Χαράλαμπος

Λυσάν (Δ)

29-8-19